אמר לך שמואל א) דלמא הך תנא נמי סבר כל היכא דלא חזיא לגופה לא נחתא לה קדושת הגוף:

הדרן עלך יש בקרבנות

אלו א)קדשים שוולדותיהן ותמורותיהן כיוצא בהן ולד שלמים ותמורתן ולדן וולד ולדן עד סוף כל העולם הרי ב) הן שלמים וטעונין סמיכה ונסכים ותנופת חזה ושוק: **גמ'** ג) כיון דתנא ולדן וולד ולדן עד סוף כל העולם למה לי תנא דידן שמעיה לר"א דאמר ד)ולד שלמים לא יקרב שלמים וא"ל תנא דידן לא מיבעיא בוולדן דלא מודינא ד) אלא אפי' עד סוף העולם לא מודינא לך: מנא ה"מ ה)דת"ר ו)זכר ה) לרבות את הולד ו) והלא דין הוא ומה תמורה שאין גידולי הקדש קריבה ולד שגידולי הקדש אינו דין שיקרב מה לתמורה שכן נוהגת בכל הקדשים תאמר בולד שאינו נוהג בכל הקדשים ז) אינו קרב [א] הואיל ואינו נוהג בכל הקדשים ח) ת"ל זכר לרבות את הולד נקבה ט) לרבות התמורה אין לי אלא [ב] י) תמורת תמימין וולד תמימין ולד בעלי מומין ותמורת בעלי מומין מנין ת"ל אם יא) זכר ב)לרבות ולד בעלי מומין אם נקבה לרבות ג)תמורת בעלי מומין אמר ליה רב ספרא לאביי ואיפוך אנא יב) מסתברא ממקום שנתרבתה תמורת תמימין נתרבתה תמורת בעלי מומין א"ל מי קאמינא לך ליפוך אם זכר אם נקבה אנא כוליה קרא קאמינא אימא זכר לרבות את התמורה נקבה לרבות את הולד א"ל ולד לשון זכר משמע תמורה לשון נקבה משמע למאי הלכתא אמר שמואל יג) ד)ליקרב ואליבא ה)דר"א דמהו דתימא כי קאמר רבי אלעזר עולה דאיכא שם עולה על אמו אבל הני ולדות לא קרבי קמ"ל בר פדא אמר יד) לרעיה ואליבא דדברי הכל טו) [ג] ו)(דאתמר) רבא אמר ליקרב ואליבא דר"א רב פפא אמר לרעיה ואליבא דדברי הכל והאי תנא מייתי לה מהכא ז) ח)רק קדשיך טז) אלו תמורות אשר יהיו לך אלו יז) הוולדות תשא ובאת יכול יכניסנו לבית הבחירה וימנע מהם מים ומזון כדי שימותו ת"ל ט)ועשית עולותיך הבשר והדם כדרך שאתה נוהג בעולה אתה נוהג בתמורה כדרך שאתה נוהג בשלמים אתה נוהג בוולדי שלמים ובתמורה יכול יח) כל קדשים כן ת"ל רק דברי רבי ישמעאל ר"ע אומר אינו צריך יט) הרי הוא אומר אשם הוא י)(אשם אשם לה') הוא קרב ואין תמורתו קריבה אמר מר תשא ובאת יכול יכניסנו לבית הבחירה כ) מנא תיתי הא כיון דגמירי חמש חטאות הנך מקרב קרבי מהו דתימא חמש חטאות מתות כא) בכ"מ והנך ימותו בבית הבחירה קמ"ל אמר מר יכול אף כב) כל הקדשים כן ת"ל רק קדשיך ולד דמאן כג) אי דעולה זכר הוא ולאו בר אולודי הוא ואי דחטאת כ)גמירי לה דלמיתה כד) קיימי

אי

ו)הכי גרסינן **מיתיבי ר' אליעזר כו'** הך גרסי' ברישא והדר הך **כל הקדשים שנעשו טריפה: אמר לך שמואל.** קסבר ר' אליעזר כל היכא דלא חזיא כז] כו' ואנא דאמרי כרבנן: **דלמא.** הא מני דקתני הא הוו מעיקרא פודין ר"א היא כח] **הדרן עלך יש בקרבנות**

אלו. וכיון דתנא ולדן וולד וולדן. ל"ל למיתני עד סוף העולם: **שמעיה לר"א דאמר.** (א) במתני' ולד שלמים לא יקרב אלא ימות: **זכר.** גבי שלמים כט] שנאמר ואם זבח שלמים קרבנו וגו' והוה ליה למיכתב אם מן הבקר הוא מקריב תמים יקריבנו אם זכר אם נקבה למה לי אי לאו לדרשה: **קריבה.** כדמרבי בסמוך מנקבה: **בכל הקדשים.** קדשי יחיד: **ולד אינו נוהג בכל הקדשים.** דהא עולה ואשם זכרים נינהו: **וולד תמימים.** שהאם תמימה: **אם.** לרבות: **ואיפוך אנא.** אם זכר לרבות תמורת בעלי מומין אם נקבה לרבות ולד בעלי מומין: **ממקום שנתרבתה.** מנקבה איתרבאי תמורת תמימין הלכך מאם דסמיך ליה איתרבאי תמורת בעלי מומין ולא מאם דסמוך לזכר: **כוליה קרא.** זכר לרבות תמורה ואם דידיה לתמורת בעלי מומין נקבה לרבות ולד ואם דידיה לולד בעלי מומין: **לשון זכר משמע.** הלכך מזכר נפקא: **למאי הלכתא.** קדשי הנך וולדות של בעלי מומין דהא אמן לא חזיא ליקרב: **ואליבא דרבי אלעזר.** דאמר במתני' ח) המפריש נקבה לעולה וילדה קרב עולה אע"ג דאימיה לא חזיא הכא נמי קרבי ואע"ג דאימיה לא חזיא ואצטריך לאשמועינן הכי: **דמהו דתימא.** התם הוא דאמר רבי אלעזר גבי עולה דאיכא שם עולה על ל] אמן כלומר דאע"ג דהיא עצמה לא קרבה לא פקעה קדושה מינה שהרי מצינו נקבה עולה כגון עולת העוף דאין תמות וזכרות בעופות ט): **אבל גבי וולדות.** שלמים כט] בעלי מומין דאין שלמים י) על אמן דלא מצינו בעל מום קרב שלמים דהא שלמים עוף ליכא איתא לא קרבי: **דברי הכל.** דאפילו רבנן מודו ל] דקדשי מיהא לרעייה ולא אמרי' חולין נינהו דהא אמרינן נמי גבי עולת נקבה ולדה ירעה: **יכול יכניסנו לבית הבחירה וימנע מהן כו'.** דהא יקיים ליה תשא ובאת: **ועשית עולותיך ודם זבחיך ישפך וגו'.** (דברים יב) והאי קרא סמיך לרק קדשיך: **יכול אף כל הקדשים.** יהא נמי ולדו ותמורתו קרב: **ת"ל רק.** ולקמיה מפרש הי ולד קא ממעט. כל אכין ורקין מיעוטין: לא] **מנא תיתי.** דתיסק אדעתיה דימותו דאצטריך לב] עולותיך וגו' הא ודאי כיון דגמרינן ה' חטאות מתות תרי מינייהו ולד חטאת ותמורת חטאת מכלל דולד שלמים ותמורת שלמים לא מייתי לג] דהא לא גמירי אלא בחטאת: כ)**והא כהא תליא.** תיובתא הוא דקא מותיב:

קאי

לא מיבעיא בוולדות דלא מודינא לך אלא אפילו עד סוף העולם לא מודינא לך. וא"ת ליתני עד סוף העולם ולא ליתני וולדן וולד וולדן וי"ל דלא זו אף זו קתני שכן דרך משנה לשנויי הכי ותימה דבריש הכותב (כתובות פג.) בעי פירי פירות דווקא או עד סוף העולם דווקא או תרווייהו דוקא והכא לא הוה בעי הכי וי"ל דהתם בלישנא הכתוב בשטר דייקי דאין לכתוב בשטר דבר שאינו צריך אבל בלישנא דמתני' ליכא למידק כולי האי וכרים מס' יבמות (דף כ.) לא דייק כיון דתנא צרותיהן וצרות צרותיהן עד סוף כל העולם למה לי כדדייק הכא דפשיטא ליה דכולהו צריכי למיתני דלא ל)(הוה ליה למימר) דפטורי צרות וצרות דצרות אי לאו דתנא להו לכולהו: **נקבה** לרבות התמורה. ואף על גב דכתיב (ויקרא כז) והיה הוא ותמורתו יהיה קדש אצטריך קרא לרבויי דקרבה לד] וא"ת מאי שנא דהכא איצטריך קרא לרבויי דקרב וגבי בכור ומעשר כתיב הם דממעטינן מיניה לה] מ)הכא ולא וולדות ולא תמורתו וי"ל אמרי שכתוב מיעוט גבי בכור ומעשר אצטריך הכא קרא לרבות:

דאיכא שם עולה על אמו. פרש"י כלומר דנקבה שייכא בעולה שהרי מצינו עולת נקבה בעולת העוף דאין תמות וזכרות בעופות אבל גבי וולדות שלמים דבעלי מומין דאין שם קדשים על אמן דלא מצינו בעל מום קרב שלמים דהא שלמים עוף ליכא עכ"ל בר פדא אמר לרעיה ואליבא דדברי הכל דאפי' רבי לו] אליעזר דאמר גבי מפריש נקבה לעולה וילדה הוא עצמו יקרב עולה היינו טעמא משום דאיכא שם עולה על אמו פירוש בעולת העוף וקשה לפרש"י דא"כ דמהני שם עולת העוף דשייכא באם להולד נ)אם הפריש נקבה בעלת מום לעולה וילדה היה לנו לומר דהולד עצמו קרב עולה דהא איכא שם עולת העוף על אמו ותשמע דממעטו כל ולד בעלי מומין ועוד דלקמן משמע דלא מהני שם ס)עולה דעוף דאם לולד לז]ונראה להר"ר מ"ר לפרש דאיכא שם עולה על אמו כלומר דקדושה קדושת הגוף אם הפריש נקבה ע)וילדה לח]דאין לה פדיון ומש"ה דין הוא שיקריב הולד עצמו אבל בעלי מומין דליכא קדושת הגוף עלייהו כלל אין דין הוא שיקרב הולדות אלא ירעו לט]הרמ"ר מורי: **אי** דעולה זכר הוא. ולאו בר אולודי הוא ואי תמורה דידיה ודאי קרבה ואי דאשם הלכתא גמירי לה דלרעייה אלא הוא הדין דהוה מצי למימר זכר הוא ולאו בר אולודי הוא כמו גבי עולה אלא ניחא ליה למיפרך ממילתא אחריתי וא"ת לפר"ת דאמר הלכה למשה מסיני כל שבחטאת מתה באשם [קרב] עולה אמאי לא מוקי לה באשם וי"ל דהכא לא מצי לאוקומי דפשיטא ליה דאינו קרב באשם ורק משמע דממעט ליה דאינו קרב בקדשים דאתי מיניה ולהכי לא אצטריך דפשיטא הוא דאינו קרב באשם פ):

עין משפט נר מצוה

א א מיי' פ"ד מהלכות תמורה הלכה א:
ב ב מיי' שם הלכה ט:
ג ג מיי' שם פ"א הל' יד:
ד ד מיי' שם פ"ג הל' א:
ה ה מיי' פ"ד מהלכות פסה"מ הלכה א:

תורה אור השלם

1. ואם זבח שלמים קרבנו אם מן הבקר הוא מקריב אם זכר אם נקבה תמים יקריבנו לפני יי: ויקרא ג א
2. רק קדשיך אשר יהיו לך ונדריך תשא ובאת אל המקום אשר יבחר יי: דברים יב כו
3. ועשית עלתיך הבשר והדם על מזבח יי אלהיך ודם זבחיך ישפך על מזבח יי אלהיך והבשר תאכל: דברים יב כז

שיטה מקובצת

א] שמואל קא סבר רבי אלעזר כל ותיבות דלמא הך תנא נמי נמחק: ב] הרי שלמים תיבת הן נמחק: ג] גמ' וכיון דתנא ולדן וולד ולדן: ד] מודינא לך אלא: ה] זכר. גליון תימה אימא דזכר ונקבה אתא למעוטי טומטום ואנדרוגינוס דבבכורות דריש להכי ועוד קשה איך דריש מנקבה הא לא מייתר דאי שתיק מינה הו"א דזכר דוקא וצריך לומר דכיון דכתיב זכר ונקבה בצאן מסתמא אין בקר חלוק מזכר ונקבה דגופיה מייתי להאי. תוס' הר"ר יוסף ז"ל: ו] הולד. ס"א נקבה לרבות את התמורה אבל רש"י לא גרים לה עד לקמן. והלא דין ומה תמורה אין להקשות ארדבה אי לא הוי אלא חד קרא הוה מוקמינן באותן דהוו נראין יותר כדאמרי' בכוליה תלמודא משום דבסמוך מפרש דמשמעות הפסוקים משמע דזכר לרבות ולד ונקבה לרבות תמורה. תוס': ז] תיבות אינו קרב נמחק: ח] הקדשים אינו קרב ת"ל: ט] נקבה לרבות את התמורה. תימה דהא אצטריך קרא בפסח שני (לח ע"ב) לומר דאינה קריבה ומה דעתך אי מסברא אינה קריבה למה לי למעוטי התם דאינה קריבה ואי מסברא קריבה למה לי הכא לרבויי להקרבה ופר"י דבתר דגלי קרא בבכור ובמעשר אינה קריבה אצטריך קרא דהכא לומר דקריבה דסד"א דנגמור שאר קרבנות ממעשר או להיפך בתר דגלי בשאר קרבנות דקריבה אצטריך לאשמועי' בבכור ומעשר דאינה קריבה. תוס' אחרות. לרבות את התמורה והלא דין הוא ומה ולד שאינו נוהג בכל הקדשים כשר ליקרב תמורה שנוהגת בכל הקדשים אינו דין שתוכשר ליקרב לא אי אמרת בולד שגידולי הקדש תאמר בתמורה שאינה גידולי הקדש הואיל ואינה גידולי הקדש לא תוכשר ליקרב תלמוד לומר נקבה לרבות את התמורה: י] אלא ולד תמימין ותמורת תמימין ולד בעלי: יא] אם. עי' תוס' בכורות (דף מא ע"ב) ולקמן בתוס' (דף לא ע"ב): יב] תיבת מסתברא נמחק: יג] ליקרב ואליבא דר' אלעזר. וכו"מ ברייתא אתיא שפיר לר"ה והיק לר"א מהני קרא ליקרב אבל לרבנן דאמרי דאף היכא דאיכא שם עולה לא קרבה אין סברא לומר הכא מכח קרא שיקרב שדי לנו שנעמידנו לרעייה אבל מ"מ קרא איצטריך שפיר אפי' לרבנן לרעיה. תוס'. גליון ואתיא כב"ע לר' אלעזר שיקרב ולרבנן לרעייה או שמא שמואל מוקי דוקא כרבי אלעזר: יד] לרעייה (וד"ה) [ואליבא דדברי הכל]. ומסופק הר"י בתמורת בעלי מומין כמו כן אם קריבות אם לאו דדילמא ולד בעלי מומין לא יקרבו דיצאו מגוף דחוי אבל תמורה קריבה וקשה למה לי קרא לרעייה הא כתיב טוב ברע ולכל הפחות נאמר לרעייה. תוס': טו] הכל איתמר נמי רבא אות ד' נמחק: טז] קדשיך. בכורות (דף יד ע"ב): יז] הוולדות אפי' עד סוף העולם תימה לרבא דאמר בולד ולד לא יקרבו א"כ עד סוף [העולם] למה לי ר"ל דדוקא בולד ולד דהוי אקראי בעלמא אבל שלישי דלגדל עדרים לא קמ"ל. הר"י בגליון ונדריך זה הנדר קדשיך אלו התמורות צ"ע אי תמורת בעל מום קריבה דשמא דוקא ולד דיצא מגוף דחוי ולא פשטיה מהדיא [דתנן בבכורות דף יד.] דבין לפני פריונן ובין לאחר פריונן עושה תמורה ואמר רב נחמן (שם דף טו.) (והתמורה) [ולא קרבה ר"ל דדוקא] לאחר פריונן מתה דליקרב לא דמכח קדושה דחויה אתיא ולפרוקא לא אלימא למיתפס פריונן והתמורה דקמי פריונן נמי בכח קדושה דחויה קא אתיא ולא קרבה או שמא לאחר פריונן דוקא הוי מכח קדושה דחויה אבל קודם לא דהו"נ אמרינן התם גבי ולד בעל מום אלמא אע"ג דוולדי בעל מום לפני פריונן קרב לאחר פריונן קרי"א ליה מכח קדושה דחויה הלכך ניבא הכא (הכי). גליון: יח] יכול אף ולדות כל: יט] הה"ג הרי הוא אומר אשם אשם הוא ול"ג אשם אשם לה' דבסמוך מוקי לה כרב הונא ובפ"ב דזבחים אמרי' דההוא הוא דמייתי רב הונא לאחר הקטרת אימורים כתיב ואשם אשם אינו כלל לאחר הקטרת אימורים אלא ודאי קרא אחרינא הוא בפרשת צו והקטיר הכל המזבחה אשם הוא ומההוא קרא מייתי הכא תוס': כ] הבחירה וכו' מנא: כא] מתות ס"א דממיתין להם בידים הני גרמא אין בידים לא אהכין אצטריך ועשית עולותיך: כב] אף ולדות כל: כג] עי' בהשמטות בסוף המסכת: כד] דלמיתה אזלא תיבת קיימי נמחק: כה] חזיא פ"א לגופא לא נחתא על הטריפה וה"ה דסבר דלא קדשה קדושת הגוף ואנא סבר כרבנן דסברי דקדשי בתמויה וה"ה קדושת הגוף וסבר דעדיפא מבעל מום שקדם מומו להקדישו דאם כח נפדה להאכילן לכלבים: כו] היא דאמר מודי דלא חזיא לגופיה לא נחתא לה קדושת הגוף: כז] שלמים כתיב תיבת שנאמר נמחק: כח] על אמו כלומר אות ן' נמחק: כט] שלמים של בעלי מומי' דאין שם שלמים: ל] מודו דפליג עליה דר' אלעזר דאמר הוא עצמו הולד מקריב עולה בהא מודו דקדשי: לא] מיעוטין הס"ד ומה"ד אינו צריך האי רק: הס"ד ומה"ד מנא: לב] דאצטריך ועשית עולותיך: לג] מייתי ומקרב קרבי דהא לא גמירי בחטאת ס"א מהו דתימא הא דגמירי חמש חטאות מתות בכל מקום גמירי דמתות הנך ימותו בבית הבחירה כדי לקיים בהו תשא ובאת אל המקום קמ"ל ועשית עולותך וגו' יכול אף ולדות קדשים כן. הא דפריך אולדות לאו דוקא דה"נ פריך אתמורה: עולה ואשם אין באים אלא זכרים ותמורת עולה ודאי קריבה ולהכי פריך ולד דמאי אי דעולה כו' ולא פריך בתמורה דאידי קריבה: חטאת היא באה נקבה: אי תמורת אשם הלכתא גמירי לה דלרעייה אזלא אבל כן הולד לא פריך דלאו בר אולודי הוא: תמורת חטאת מתה ובאשם רועה וקא פריך הא בהא תליא כלומר אכתי לא אצטריך קרא דלא קרבה כיון דלמיתה אזלא: דאי עבר ומקדיש בתמורת אשם וחטאת קאי עלה בעשה דמשמע רק קדשיך כו' כן מצאתי מוגה ברש"י כת"י: לד] דקרבה. גליון דהו"א דיליף מבכור ומעשר דלא קרבה תמורתה ולעיל כי אמר ותמורה שנוהגת כו' מצי למימר ארדבה נילף מבכור ומעשר דתמורתה לא קרבה: לה] מיניה הם תיבת הכא נמחק: לו] ר' אלעזר אות י' נמחק: לז] לולד אלא לאלומי כח הנקבה עצמה למיחל עלה קדושת הגוף: לח] וילדה ואין לה פריון לצאת לחולין כמות שהיא אלא צריכה מום לפדות דנקבות לא הוי מום לפדות עליה כדאמרינן לקמן ומש"ה אות ד' ל"ש: לט] ירעו מורי הרמ"ר הפ"ד:

מסורת הש"ס

א) [לקמן יח.], ב) [בכורות טו:], ג) [לקמן יח:], ד) [נ"ל איתמר נמי], ה) נזיר כה. [ע"ש בכורות יד:], ו) רש"ק מ"ו, ז) שייך לע"א, ח) [לקמן יח:], ט) [לעיל יד.], י) [קדושת שלמים נ"ק], כ) [שייך לדף יח.], ל) [נ"ל הוה שמעינן], מ) הם נ"ק, נ) נ"ל אם כן, ס) [עולת העוף דאם נ"ק], ע) לעולה דאין נ"ק, פ) [עי' תוספות נזיר כה. ד"ה ואמאי תיפלי כפשיטות ובקיצור על נכון].

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה שמעינן לר"א דאמר שמעיה נ"ב דמס' עדיות ובסמוך דף יח:

הגהות הגר"א

[א] גמ' אינו קרב כו'. הגירסא מהופך וכצ"ל הואיל ואינו נוהג בכל הקדשים אינו קרב ת"ל: [ב] שם אלא כו'. נ"ב מהופך וכצ"ל אלא ולד תמימין ותמורת תמימין ולד כו': [ג] שם דאיתמר. נ"ל איתמר:

מוסף רש"י

ולד שלמים לא יקרב שלמים. אלא כונסו לכיפה ומת (לקמן יח.). **זכר לרבות את הולד.** גבי שלמים כתיב אם זכר אם נקבה תמים, יקרא יתירא הוא, דמיפשק קרא מיניה ומדלא קבע בה זכר כדקבע בעולה ממילא דנקבה נמי חזיא, זכר ונקבה מו למה לי, זכר לרבות ולד שלמים (בכורות טו.). **וולד תמימין.** ולד כבהמה תמימה (שם). **ולד בעלי מומין.** שקדם הקדשן את מומן (שם). **רק קדשיך אלו תמורות.** דאתא לאשמועינן שיקריבו לעזרה, דאי לעיקר הקדש אתא למה לי למכתב שיעלם לירושלים, הא שמעינן קראי טובא השמר לך פן תעלה עולותיך וגו' (שם יד). **אשר יהיו לך.** מי הן אותן קדשים שהן עכשיו ועתידים להעמיד אחרים תחתיהם, שריבה הכתוב אשר יהיו לך (נזיר כה.). **אלו הוולדות.** של קדשים (בכורות שם). **וימנע מהם מים ומזון.** שיכניסם למיתה בשביל שימותו (נזיר שם). **בוולדי שלמים.** ולדותיהן לגבי עולה לא חשיב דאין עולה באה אלא זכר, אבל שלמים אם זכר אם נקבה כתיב, וכן נמי באשם ליכא ולד דאינו בא אלא זכר (שם). **ת"ל רק.** שאין הכתוב מדבר אלא בתמורת עולה וולדות שלמים ולא בולד חטאת ותמורת אשם, ודם זבחיך ישפך דכתיב בקרא היינו שלמים (שם). **אינו צריך.** למעט אשם (שם).

רבינו גרשום

אלו קדשים (שלמים) שוולדותיהן ותמורותיהן כיוצא בהן [קרבן] קריבין וולד שלמים ותמורתן וולד וולדן של שלמים עד סוף כל העולם דינן כשלמים (דאמרת את) [שמעינן לר"א דאמר] וולד שלמים לא יקרב שלמים אלא ירעה: לא מיבעיא וולדן דקרב שלמים כו': אם זכר. היינו קרא דכתיב אם זבח שלמים קרבנו אם מן הבקר הוא מקריב אם זכר [אם נקבה]. דלא אצטריך. (נקבה:) אם זכר אם נקבה כיון דאמר מר אם מן הבקר סתם [הרי] משמע בין זכר בין נקבה (וקרא) [אלא] להכי אצטריך זכר לרבות את הולד ונקבה לרבות התמורה: ולכתוב נקבה ולא אצטריך למכתב זכר לצורך וולד דמצי יליף וולד מתמורה מק"ו: והלא דין הוא כו'. ולילף תמורה מוולד ולא מיבעי קרא והלא דין הוא כו': מה לוולד שכן גידולי הקדש תאמר כו'. להכי אצטריך למיכתב תרווייהו זכר ונקבה: וולד בעלי מומין ותמורת בעלי מומין מנין דקרבי. בעל מום שקדם הקדשו את מומו שעושה תמורה כדאמרינן טוב מעיקרא עושין תמורה: כשהוא אמר אם מאם אם קא מירבו: ליקרב ואליבא דרבי אלעזר (ואפי' אליבא דרבי אלעזר) דאמר במתני' המפריש נקבה לעולה וילדה זכר ירעה הוולד עד שיסתאב ואף האם שאין דין להביא עולה נקבה ר' אלעזר אומר (הוא) [הוולד] עצמו יקרב עולה דמהו דתימא כי אמר ר' אלעזר הוולד יקרב עולה היכא דאיכא שם עולה על אמו שהרי מצינו עולה בנקבה [בעופות] בעולת העוף [דאמרינן דאין תמות וזכרות בעופות] דיכול להביא עולה עוף נקבה: אבל הני וולדות ותמורות בעלי מומין דאין שם שלמים על בעלי מומין אימא דקסבר ר' אלעזר דלא קרבין קמ"ל א) (דאפי') ר' אלעזר נמי סבר דקרבי כמו וולד עולה. ורבנן פליגי עליה דידעו: [בר פדא אמר. אימא דלא ליקרב קמרבי אלא לרעייה ואתיא אליבא דדברי הכל בין לרבנן בין לר' אלעזר ועד כאן לא קאמר ר' אלעזר בוולד עולה דיקרב משום דאיכא שם עולה על אמו אבל הני לא. איפכא איפכא דמאם זכר מרבי תמורות בעלי מומין ומאם נקבה מרבי וולד בעלי מומין אמר ליה מיסתברא מהיכא דמיתרבי וולד תמימין מן זכר מן תמן מן אם דידיה מיתרבו (תמורת) [וולדן] בעלי מומין ומן היכא דאיתרבו תמורת תמימה מנקבה מן אם דידיה מיתרבו תמורת בעלי מומין: א"ל רב פפא מי קאמינא לך ליפוך אם אם אנא כוליה קרא קאמינא לך דליפוך והכי קא אמינא אם זכר לרבות את התמורה ואם דידיה לרבות בעלי מומין ונקבה לרבות את הוולד ואם דידיה לרבות וולד בעלי מומין. א"ל לא מצית אמרת הכי דוולד לשון זכר משמע להכי מיתרבי מזכר ותמורה לשון נקבה משמע להכי מיתרבי מאם נקבה) והדין תנא מייתי לה לוולדות (נמי מקרי קדש ומהכא) ולתמורות [מן הדין קרא]: רק קדשיך אלו התמורות דתמורה נמי איקרי קדש]: אשר יהיו לך משמע אלו הוולדות. שעתידות ליולד מן הקדשים דמדקאמר קרא תשא ובאת אל המקום ולא יותר שומעני כאחר שנשאם שם אינו צריך לעשות יותר אלא יכניסם לבית הבחירה וימנע מהם מים ומזון כדי שימותו ויפטר: ת"ל דסמיך ליה. ועשית עולותיך הבשר והדם כדרך שאתה נוהג בעולה. לזרוק דמה ולהקטירה בליל כך אתה נוהג בתמורתה וכדרך שאתה נוהג בשלמים כך אתה נוהג בוולדן ובתמורתן סמיכה ונסכין ותנופת חזה ושוק דכתיב ודם זבחיך ישפך והבשר תאכל יכול אף וולד כל הקדשים יהו להן דין (זה) [אימן]: ת"ל רק. (למעט דין זה וכל שאר וולדות ותמורות) [מיעט וולדי שאר] קדשים: [רבי עקיבא אומר אין צריך. ללמוד מן רק למעט וולדות ותמורות של שאר קדשים מהכא מצית יליף]: אשם הוא. הוא עצמו קרב ולא תמורתו וכן נמי תמורת שאר קדשים. הא מהיכא תיתי דיהא רשאי למנוע מהן מזון כדי שימותו והא כיון דגמירי כו' הוידין ולד מצי אמר כשאר קדשים דקרב:

א) נראה דצ"ל קמ"ל דאפי' בתמורת בע"מ נמי סבר ר"א דקרבו וכו'.